

Не бѣше ми веке опрощено да се надѣя за мое возвращеніе на Итакій, останахъ затворень въ единъ столпъ краеморскій близо до Пилусій, отъ гдѣ наше отшествіе щеше да быде, ако Сезостръ не умреше. Метофъ добыва средство да излезе изъ темницу, и да се прихване при новаго царя. Онъ ме бѣше затворилъ въ той столпъ за да си отмъсти заради нещастіе кое му бѣхъ докаралъ. Азъ преминавахъ дни и ноци въ одну дѣлбоку скорбь: сичко що ми бѣше предсказалъ Термосиръ, и сичко що бѣхъ чулъ отъ нещери не ми се видѣше, развѣ като единъ санъ: бѣхъ задѣлбенъ въ найгорчивое униніе. Гледахъ волны кои дохождаха та удораха столпное основаніе гдѣ бѣхъ затворень; секога се упражнявахъ да согледувамъ корабли кои се нахождаха въ бѣдствіе отъ волны да се строшатъ отъ каменіе верху кои бѣше созданъ той столпъ. Азъ не само се оскорблявахъ заради кораблетрошеніе на тья устрашены челоуѣцы, но наипаче ревнувахъ на njihое приключеніе: слѣдъ мало, казувахъ въ себе си, тѣи ще скончатъ нещастіе живота своего, или ще достигнать на свое мѣсто. Но азъ охъ! не мога се надѣя ни за единое ни за другое,

Въ то време кога се окаювахъ тако безъ полза, согледахъ като одну гору мацы отъ корабли. Море бѣше покрыто отъ платна кои се надуваха отъ вѣтры; вода се бѣше распѣнила отъ ударенія на безчисленныя весла. Слушахъ отъ сички страны смущены гласове; гледахъ по морскій край одну часть египтяны ужасны, отъ кои едни тичаха да се хванать за оружія, а други се виждаха да отхождатъ противъ оную флоту, коя се видѣше да